

mellem alle Ansøgere, naar ikke over Halvdelen af de Valgberettigede deltager i Afstemningen, medens de Dvrigte da kun give ham Ret til at vælge imellem de af Menighedsudvalget anbefalede; at Menighederne skulle godtgjøre de to ikke valgte Ansøgere deres mulige Reiseomkostninger, medens de Dvrigte lade dette være en frit Sag mellem disse og de Dele af Menigheden, der have ønsket deres Nærværelse, og saa fremdeles. Udvalgets større Flertal er i det Hele gaaet ud fra, at man gav Menighedens Flertal og Mindretal, hvad der tilkom ethvert især, naar man lagde det endelige Valg i det virkelige Flertals Haand, men tillige stiftede et Mindretal paa mindst en Trediedel af Menigheden, gennem Forholdstal saavel til Udvalget som til dets Afstemninger, Ret til at faa den Ansøger, det ønskede, fremskillet for og hørt af den samlede Menighed, inden den bestemte sig til Valget. Det haaber, at der derved haade vil opnaas de bedst mulige Valg og tillige det rette Frisind og den gode Forstaelse mellem de forskjellige Ansøglere, som vil forebygge al Bitterhed, og det lægger derfor en ikke ringe Vægt paa de herhenhørende Bestemmelser. Gud kan ikke tilegne sig denne Betragtning, men formener, at fremtidig Strid og Bitterhed netop udelukkes derved, at en fælles Forhandling maa finde Sted, og at den langt overveiende Del af Udvalgets Medlemmer maa enes om en Indstilling af Mænd, hvilke de altsaa hver for sig maa anse for skikede, om end i forskjellig Grad, til at blive Menighedens Præst. Det forekommer ham ogsaa, at særlig de Menighedsmedlemmer, som ere i Mindretal, blive bedst beskyttede derved, at Flertallet ikke kan indstille og senere vælge en Mand, som er dem aldeles imod, men er nødt til at komme Mindretallet imøde, medmindre dette ifkun omfatter en saa ringe Del af Menigheden, at der omvendt i Reglen vil opstaa Bitterhed hos Flertallet, naar det af Mindretallet hindres i at faa sit Dulle opfyldt. Han kan efter denne Betragtning ogsaa tilnød gaa ind paa at forhøje det kvalificerede Flertal fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{4}{5}$, men maa bestemt være mod Enstemmighed.

Med Hensyn til de øvrige Endringsforslag bemærkes, at et Flertal af 8 Medlem-

mer, (Albertsen, Bonhoffe, Saaborg, S. A. Hansen, Høgsbro, C. Jensen, Nugaard og Schleppegrell), ikke har fundet, at der var tilstrækkelig Grund til i dette Lovforslag at optage saadanne Bestemmelser som dem, der indeholdes i §§ 1 og 2, men at man burde blive staaende ved de hidtil gjældende, i alt Fald indtil man først gjorde nærmere Erfaringer om Virkningerne saavel af den her paatænkte Omordning som af den af Lønningsforholdene. Det har derfor stillet de hertil sigtende Endringsforslag 1, 2 og 9. Et Mindretal af 3 Medlemmer, (Gad, Klein og Cornelius Petersen), har derimod ved Nr. 3 dels givet § 1 en tydeligere Affattelse og dels stillet Forslag til en Optagelse i Lovforslaget af saadanne Regler, som efter § 2 skulde gives ved kongelig Anordning. Herved er tillige Endringsforslaget 10 blevet nødvendigt.

Endringsforslaget 4 af det nævnte Flertal og Corn. Petersen hører sammen med Nr. 16, 18 og 20 og gaar ud paa at indskrænke Lovforslaget til alene at omfatte Sognepræste-Embederne, dels for at imødefomme den i Lovforslagets § 6 udtalte Tanke, at forbeholde et vist Antal Embeder for den umiddelbare kongelige Udnævnelse, og dels for at gjøre det muligt for Kandidater, som ikke ere saa heldige at kunne opnaa Valg, dog at komme i mindre ansvarfulde Embeder, hvor de kunne faa Leilighed til at udvikle sig i geistlig Virksomhed og maasse erhverve sig den Dygtighed og Tillid hos Menighederne, de hidtil maatte have savnet. For alt ansatte Sognepræster vil der, naar der først kan gives Albestillæg, ikke være en saadan Trang til Ansættelse uden Valg af Menighederne. Derimod vil det saasnart det afgjørende Valg lægges i Menighedernes Haand, være nødvendigt at forbeholde de Embeder for den umiddelbare kongelige Besættelse, hvortil der er knyttet andre, saasom Provste- eller Seminarieforstander-Embeder; men til Gjengæld bør Menighederne da paa disse Steder saavidt mulig have Ret til at faa Indflydelse paa Besættelsen af Kapellanierne. Ogsaa synes det billigt, at Landsbymenigheder ikke miste deres Indflydelse ligeoverfor de Sognepræste-Embeder, der ere forbundne med Kapellanier i Kjøbstæder, da